

॥ ॐ ॥

श्री बाबुलनाथो विजयतेतराम्
(श्री हरिहर नाटक सभाज.)

स्नेहमां शुण

याने

नेक नायका

नाटकनां गायनो.

रयनार:—

भरहुम साक्षर कवी विजयशंकर काणीक्षस वैद्य.
(काहीयावाड.)

(०)

छपावी प्रसिद्ध करनार,
/ अक्षरक्षत्रीय कल्याणल काणीक्षस.
बसेरा—अमनगर.

अमनवाड.

जेभासाने यकले, धी 'नटवर' प्रिन्टिंग प्रेसमां
मोगीक्षस नारथुक्षस मोगीवाणांमे छा'युं.

संवत् १९७०. आश्विनी ५ मी. सने १९१४.

हीमत २ आना.

શેર-નોટ-ચુનીસીપાલીટીના ડીબેન્ચર્સ
ડીપોઝીટ-વીગેરેના હલાલ

અંદુલાલ અમનલાલ,

૬૦ માણેકચોક શેર બજાર—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

નવી દુકાન. સરતું સીલાઈ ખાતું. નવી દુકાન.

અમારે ત્યાં ફેશનક્ષર ટોટ, ડગલા, જાકીટ, ફ્રાક,
પોલકાં. તેમ જીજી ચીજો પણ સીવેલી તથિયાર મળશે ને.
ફીટ કરી આપવામાં આવશે.

૬૦ રીચીરોડ, રતનપોળને નાકે

બ્રહ્મક્ષત્રી કલ્યાણજી કાળીદાસ.

વલેરા—અમનગર.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૮૮૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રમેશી રૂપ ૧૨૩૧
૨૦૧૫૧૦

વિષય ૬ : ૧૧-૬

સ્નેહમાં શુભ

યાને

નેક નાયકા

ગાયન,

૧.

શ્રી દેવી શારદે.

લીડ લંજની ભક્તની ભારતી મા,

ચરણ શરણમાં લે, લે, લે.

શ્રી દેવી૦

વેત વસ વપુવેત ધારિણી,

હંસ વાહની બ્રહ્મચારિણી;

માત વિજય વર દે, દે, દે.

શ્રી દેવી૦

૨

આજ કોણ ત્રિશ્વે વિજય વરનાર છે ?

જે છે લક્ષ્મીના ચાર કે છે વિદ્યા વરનાર-કોણ૦

વરે વિદ્યા વિજય લક્ષ્મી હાર છે,

તા છે આપો સાખીલી આધાર—

ચોરે ચોરને લુટાડે લુટનાર છે,

ખાતાં ખરચે છે લક્ષ્મી જનાર—

ચોરો ચોરાય જેમ લુટો લુટાય જેમ,

ખરચો ખરચાય તેમ વિદ્યા વધનાર-કોણ૦

૩

સુખન સુગંધિત સુરસ સુરંગિત, રહ્યાં વિકસિત શા બાને બે
કંઠી કવો અસી અસી રમતાં ભક્તનાં સુખતાં રસ શા લાવે બે
મુચી મીઠાં ખંખી ચીતારી, હાથ ચિત શાં બાને બે

મંદ દહેરખી પવનની સખી શાન્તિ ઝરણુ શીત શાં વાને જો
અતી અદ્ભુત કુંદરત કૃતિ ગતિકો માહા મતિ તેને તાને જો
સુમન

૪

જોની કેવો ખીલ્યો જોખનીયાનો ખાગ છે
ખીલ્યા છે ગાલ કે ખીલ્યાં છે ગુલાબ એ
છુટી જો પરાગ લે, છુટી કેશ નાગ છે-ખીલ્યા,
હૈમ સુધારસ હાર નેણુ રનેહ સરવર
કીકી જો સ્વચ્છ છે મચ્છ ખરાખર
અખંડ અમૃત જેને લાગ છે
નીશંક તે મીન મહા લાગ્ય છે- ખીલ્યા.

૫

ગરબો.

સેવો સતી બહેન શાણી, પ્રેમ આણી,
જાણી પતિ ભગવાન- સેવો
જાણી હવ પ્રાણુ, જાણી સુખ લાણુ,
જાણી ગુરુ ખાણુ, રૂપના નિધાન- સેવો.
વેદની છે વાણુ, તિર્થ ધામ છે લમામ-સીઓને સ્વામ.
ગતિ પતિથી શ્રવતિની,
પતિ વિના કોઈ ના કોઈ ના કોઈ ના,
છે ત્રિશુવને લામા ભગવાન-વેદની છે.

સાખી.

તરવા હવ સાગર મળ્યું, જે માનવ તન નાવ,
તેનું શ્યામ સુખાન છે, રાખી ધ્યાન ચલાવ,
ધરી સુખાન કંથ, ધર્મ પંથ વીચરી,
પતિ પરાયણા, મહા સતી તણા.
વર્ગે વિરાલરે, સ્વર્ગે ઠરી-સતી તણારે
ચર્ચ તણીકેવ મુની પણુ કરે છે સદા સેવના-સતી

૫ સાખી.

સતી અનસુયાનું ગયા સત એવા જે કાળ;
હરિહર ને બ્રહ્મા બન્યા, સતી માતાના બાળ.
એવો સતીતણા મહિમા છે ધણો,
સાખી એ જ્ઞાન, સેવો એક તાન—જહેન શાણી.

૬

જા જા ગોલા બહુ બોલા શું ડોળા બતાવે.
બાળી ભોળી તેં ભાળી તે નારી બીચારી,
તું શું કમ મારીને દબાવે—જા જા.
સારું કુમારી નહીં થાવું છે,
તું થી ભાવી નહી બૂસાવું છે,
એ તું માન,
જા નાદાન,
(મણુ) બેસી મો સત્યનો બચાવે જ્યાં,
તું શું ફાવે ત્યાં—જા જા.

૭

રમો કુદો આવો ગેડો દડા લાવો,
જોડી જોડી જાઓ લેડાઓ થાઓ.
ગેડો ને દડે ન રમત ચડે ન
ગરમત પડે લચાર,
આંખ મીચામણી છુપ છુપામણી,
બોડા દોડામણી એજ ચલાવ. (૨)
કોણ કહો ઘોડા થાઓ,
કહો કોણ થાઓ છે રવાર બતાવો—રમો.

૮

વાહ ન્યારી રી ખુબી છે ભાગ્ય ભારી,
જાઓ મુખના કો દાખ મુખના પાર,
એ તું ફો ફો જાઓ રીખારી—ન્યારી.

મહોત મળે ચક્રી સહાયો મણીધર ન્યાં
જે હું કળે તો મળે મણીકર ત્યાં
લાળી કૃતિ તારી મતિ લારી ગણ હારી—ન્યારી૦

૯

જાઓ જાઓ છોડા છોડા
ન છોડા ન કેડા દયો નાહીં સતાવો—
રસ પ્યલા પીઓ પાવો—
સંગે પિયુની, રંગે જોબનીયું
માણી દયોને દહાવો રે—જાઓ.

૧૦

હું તો પ્રેમની જોગણ પિયુને શોધવા ચાલી
શોધવા ચાલી પિયુને શોધવા ચાલી—હું તો
રાજની લોગણ બની શીરતાજની જોગણ પિયુને શોધવા ચાલી.
પ્રેમની કંઠની ધરીને પ્રેમની ઝાળી.
અંગે લલુતી પ્રેમની બસ પ્રેમથી ચાળી—પિયુ
કરું સાધના શૃંગારની, કરું શ્યામતું દરશન,
રડું મંત્ર કર માળા લગ, બસ પ્રિયતમ પ્રિયતમ—પિયુ

૧૧

કાગ વીરા વેગે વાલમને દે જા હુખીતો સંદેશ,
જોગણને વેગે વીજોગણી કે જા લામે દરોદેશ,
જામે જીતની જુધ હો
ધતનો કહે બતાય
વાકો જુરો ન માનીયે
ઘોર કહાંસે લાય
ગાગરમા પાણી છુકી છળે
સાગર ન માઝા યુી છળે
નીતિનો ધારો એ ધારો પ્રાણેશ
દોષો ન ધારો પધારો પ્રાણેશ—કાગ.

૧૨

લેશ ન દહેર પવનની લાય, તેમ ન પાંખી જાણે
તોયે સ્થીર ગંભીર જલ મહિ માં હું ઝેલો ખાણે
હુખી મુજ દુઃખ સીર માણે, કે મણી જુધવે આશણે.

૧૩

પ્રથમ કમળ ડાલી કહે તુજને
 નથી પતિ તુજ આ દામે
 પછી ડાલી સમજાવે સાને
 છપતો ભદ્રા પામે
 મજા તુ'ના પરહર પ્યારી-નજર કર આમ મનોહારી

૧૪

જાઓ કંથ કુડા આળ શું ચડાવો છા.
 ભુલ્યો ભુલ્યો રસીલી બહાલી,
 ભુલ્યો રંગીલી બહાલી,
 ભુલ્યો છબીલી બહાલી,
 આવો શું રીસાઓ છા—જાઓ
 આવો આવો જોખન જંગ ખેલીએ,
 આવો આવો મદન રંગ રેલીયે,
 આવો મધુર બાળા,
 આવો ચતુર બહાલા,
 પાઓ મધુ રસાળા,
 પ્રિતીના પૂર પ્યાલા,
 જાઓજા જાઓજા જાઓ શું સતાવો છા...જાઓ

૧૫

જાન જાન તોયે ના ના છોડું
 જાન જાન લેઉં બસ જાન—જાન
 ફરી ફરી ફરી, સ્થળ સ્થળ સ્થળ
 ફરી ફરી ફરી, કલ બલ હલ—જાન

૧૬

શી ખીલી જુવાની જાડગારી ભારી મારી
 શુભાષી રમે છે રંગી આગે, જે જામી મને જીવનારી
 જોઈને માલીને મોહાઈને લઈ, જાન જાન જાન જાન... શી

જોરાશા ગાલોને નાગણુશા પાળોને
 કામણની જળો પસારી,
 લીધા કસાવી લાખો નરને પ્રીધાંમે જરવર બનાવી લીખારી-શી.
 વિલાસી નામે ને શુભીકાને કામે, હું ગામે જાણીતી હું નારી
 પંખી અને ધારૂં તો ગગને પણ મારૂં હું એવું પણ ધારી-
 શીકારી—શી ખીલ્લી.

૧૭

રાજપુરનો રહેનારો આ થયો મુજ ઘેર મહેમાન,
 મેં પણ રાખ્યો ખુશી થકી ધારી છે ધાર થકી અંગણ.
 વાત ચીતમાં બેઠાંતાં બન્ને ત્યાં બારી પર જઈ કહ્યું,
 ગજ ગજ મોરડાં પાન ભરી જે પેલો મલીમાં ગાડું મયું.
 હું પણ થઈ નાદાન ખરી કે જાણી ખરૂં એ જેવા ગજ,
 પુછો તે પાછળ આ મારા શેઠ તણી કેવી ગત થઈ.
 મેં આવીને પુછ કરી કે ભાઈ વિલાસી ક્યાં ગઈ છે,
 કહે મને કે મજ વિલાસી કોઈ પુરૂષ સંગે લઇને.
 ચડ્યો કોઈ ને પડ્યો પાછળે પાછળ આવી વિલાસી,
 કહે મુજને કે મયા શેઠ તો કોઈ નારી સંગે નાસી.
 હું પણ કોવે થઈને રાત્રી માતી તેની પુઠે વળી,
 પાછળથી આ માડી મારી મંદીરથી ઘર પાછી વળી.
 મને કહે કે રાજપુરેથી અશુભ વાત એક આવી છે,
 તેથી કરવા સ્નાન વિલાસી નહીં પરે સીધાવી છે.
 રાજપુરે મુજ પતિ રહે છે મેં જાણ્યું કે એજ સુવદ્
 છતે ધણી કુટ્યાં પીટ્યાંને ફાગટ હાય ફળેત સુવદ્

૧૮

આયન.

આશુ' આશુ' અમે મોરો શીકારી
 આશુ' આશુ' અની રની શીકારી

રંગીલા શેઠીયા, રસીલા શેઠીયા, છબીલા શેઠીયા,
આહો ! થાશું
ભદ્રાણી જોઈ શેઠ આનંદમાં લેટીયા
શેઠાણી શેઠીયા ગાડીમાં લેટીયા—
ચાર બોડાની ગાડી ચલાવ ચોપાટી—થાશું

૬૮

ફરકો ધ્વજ ધર્મ કેરો, ધારાધિપતી તણે ત્રણ ભુવને-ફ.
નામે આરિ નરવર તણે ચરણે મુખ તરણે-ફરકો
દુરજનને પરહરતાં સજજનને સંધરતાં
શુણી જનનાં ધર ભરતાં લોજ ભુપાળ
ભય વામે વિજય પામે અક્ષય જામે રાજપાસને-ફરકો

૨૦

દીવાનાં દીલગાં, ઠાણું જરી તું થારે,
મસ્તાનાં મનડાં માની જરી સ્થિર થારે,
કાં નાહક મરવા બની પતંગ દીવે ધારે-દીવાનાં
દીવાને દરકાર નહીં બળી બળી મરે પતંગ,
એવો છવડા જણ તું જુઠો પ્રિતનો રંગ,
એવા જુઠા રમે ન રંગારે-દીવાનાં
જે મુરત પર મોહીને તું તરફડી મરે અહીં,
તેને તારું સ્વપ્ન નહીં મીઠી નીંદર મહીં,
મિથ્યા આશા તાણે ન તણારે-દીવાનાં

૨૧

સખી જેણે મોહ મહીરા પીધો
જણો છતી આંખે અંધારો લીધો-સખી
કમ આચાર ત્યાગી શમ વિચાર ત્યાગી
ધર્મ આધાર ત્યાગી દીધો
ત્યાગી તેણે શાન્તિ સંતાપ માગી લીધો-સખી
વિદ્યા વિવેક ત્યાગી કુળની રોક ત્યાગી
છેક આહાર ત્યાગી દીધો
ત્યાગી તેણે કંઈ કંઈગરો લીધો-સખી

કેને બહેની શું જોઈ મોહી બેઠી ખોઈ શુદ્ધ સાન તું-કેને
 બેઠી મેલી ઘેલી ખાન પાન તું—
 મોહી કાયાને જોઈ-માયાને જોઈ
 અમારી વાલની તારે પંચાત શી જ છવ ખા ન તું-કેને
 ચાલ ચરકે મોહી છે શું કેની
 મુખ મરકે મોહી છે શું બેન
 કેની એવા શાં કામણે બની બેલાન તું-કેને

મારી કરીને મોહ બણ કવી કુડા,
 કાતીલ થઈ આમ ન સતાવ
 ચોરી કરીને ચીત પ્રાણ કવી કુડા-કાતીલ
 તારા પ્રેમની લગની લાગી મુને
 કુડા કામની જવાબા જાગી મને
 જામ જાગ બળું આગથી અચાચ કવી કુડા-કાતીલ

ખરેખર તુલસી સમ ગતી તારી
 જાત જુદી પણ ભાત એક છે
 એહ પુરૂષ તું નારી—ખરેખર
 ગાંડો તે ગુણિકા પુઠે તું મારા પર જેન
 ત્યાં થઈતી ગત તે તણી તારી અહીં થઈ તેમ-ખરેખર
 કાષ્ટ ગણીને શખ ધરી, ઉતર્યો તે નીચાર
 સમજ દારી સાપને, પાડી ચડયો અઢાર—
 તેં અગ્નીને કુલ ગણી, ધર્યા હાથ મોઝાર
 બની પ્રેમાંધ ધર્યો અરે અવળો જો શણગાર—
 દંઢ વૃત્તી દંઢ પ્રાણ છે, બેના એક સમાન
 તુલસી સમ તર તું'ય લઇ વેશ્યા વચન પ્રમાણ-ખ

મુરખ મનવા તજ તોફાન
 રહ તું એક નીરજન નામ
 માત વાત સુત પ્રાપ્ત બેની
 મોખા તણા ગુણ-૨૬ તું

હાથ હાથ કરી રજો હજારો
કોઈ ન આવે કામ—૨૨ પું
ખાગ ખંગસા છોડી છેવટ
જઈ વસણું સમશાત—૨૨

૨૬

તોફાની ફરીયે નાવ તમારું ગાથાં ખાયરે
મસ્તાની ફરીયે નાવ તમારું ગાથાં ખાયરે—તો
માયા પી સુતા શું મુરખ જાગી કરો ઝડ રહાય—
પાપી પવનના ખાધ પછાડા, ભાડે જઈને ભરાયરે—તો
મહા સાગર તો માપી આવ્યા ખાડે ખુંચી જાય—
લાખ ચોરાશી ખંદર કીધાં, ફેગટ ફેરો થાય રે—તો

૨૭

પરદેશી મુસાફર માર્ગ વિકટ છે ચેતી ચાલજો
આ દેશ તણી વસ્તી સહુ ઠગ છે ચેતી ચાલજો
માયા છે અહીંની મહારાજી, ચોર તણી પણ ચોર
મોહ મદીરા પાધ ખનાવે અધ એ રાંડ નઠોર
યથા રાજ તથા યન છે, એક ચોર તો એક ઠગ છે
ઉપર તો ધોળા વગ છે પણ અંતર કાળા કાગ છે—ચ
કોઈ કહેશે માત તમારી, કોઈ કહેશે તાત
કોઈ કહેશે ત્રાંયા તમારી, કોઈ કહેશે ભાત
ચતુર ચોરોની એ ચતુરાધ, સમજી જો સત્ય સમાધ
ભોળા ગયા ભુલ ખાઈ, તો લાખો જશે ભુંટાધ ચ

૨૮

રાજે રાજ્યાસનને રાજે જેવા રવી શશી ગગને
ગાજે ત્રિભુવને ગાજે જેવાં જળ દળ ગગને
છાજે દૈવતને, અત્રિચળ પદ
છાચુ જેવું છે ભુતળ ગગને—
નિતી ન્યાયે નિરમળ, જળાહળ રાજે

૨૯

શાને સત્તાત્રો પિયુ ભો
મને ભોળાત્રીને ન
નર કે મારણું

શ્રી તોએ મારે રામે
કરો મારું આવો
આવો આવો ને મહાકાવો
આન ભરોવો.....શાને.

૩૦

રંગે રસીલી વાલમજીવું આમ રટો,
દુઃખીયાંને કાં દો છો કામ
આવે તારા શ્યામ.....રંગે.
એ.....વેરણ થઈ આ રાત હવે તો
શ્યામ વિના આ સરવે શ્યામ
રવના કપતિના ગોઠવણ થશે આરામ
વિરહી બાળા
મુકો બાળા
છેલ છોગાળા
હાં લટકાળા

આવે તારો શ્યામ... ..રંગે.

૩૧

ધન્ય ભાગ્ય શ્રી દેવી ફલીયાં અમારાં (૨)
પુણ્ય પુન્ય શ્રી દેવી ફલીયાં અમારાં (૨) ક.
ફીકર છોડાવીને સારી દીધાં કાજ (૨)
આનંદ પાર નહિ રાખી અમ લ.જ (૨)

અમામ.

જાહેર ખબર.

મકાનો, ઓરડીઓ, મેડા, બંગલા, તમેલા, તથા છુટી
જમીનો ભાડે આપનાર તથા રાખનાર તેમજ નવા મકાનો
કોંટ્રાક્ટથી તૈયાર કરી આપનાર.

કોંટ્રાક્ટર

શા વાડીલાલ છોટાલાલ.

૧ પાળમાં લાલાલાઈની પાળમાં-
અમદાવાદ.

